

mellem den nævnte Landstingsmand og mig er sket noget som helst Forsøg paa at træffe nogen som helst Aftale om noget som helst af det alt sammen. Jeg antager, at det er tydeligt nok. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om jeg kunde faa at vide, hvem den udmærkede anonyme Forfatter af Artiklen er, for at jeg allerførst kunde omfavne ham og trykke ham til mit Bryst i hjertelig Erkendtlighed for den umiskendelige Velvilje, hvormed han har ristet min Fremtids Runer, og dernæst for at jeg hurtigst muligt i Finansudvalget kunde fremsætte Forslag om, at han kunde blive sat allerøverst blandt alle de statspensionerede Digtere. Men da jeg ikke ved, hvem det er, maa jeg indskrænke mig til at haabe, at han atter snart vil til at skrive en Artikel igen, der erlige saa god. — Men jeg ved altsaa ikke, om det ærede Medlem for Æbeltoft er heldigere end jeg, saa at han har faaet truffet senere Aftaler med dem oppe i Landstinget. Saa skulde det ærede Medlem i alt Fald lægge disse frem. Det vilde hjælpe betydeligt til at klare vor Forstaaelse af hele Forholdet.

Det andet, man maatte føle sig overbevist om, var, at vi ellers ikke fik disse Love. Det er ganske vist saaledes, at den højtærede Minister er af den Mening, men dermed er det dog ikke absolut givet, at vi virkelig ikke faa dem. Fremtiden tilhører ingen, i alt Fald ved man ikke hvem. Derfor kan den højtærede Minister ikke garantere, hvorledes disse Loves Fremtids-skæbne vil være, og selve den Omstændighed, at man oppe i Landstinget i første Øjeblik maaske vil føle sig noget misfor- nøjet med Vedtagelsen af denne Dagsorden, er dog noget, der ikke forhindrer, at det kan stille sig for det høje Ting, saaledes som det virkelig er, at hvis det høje Ting nu standser Arbejdet paa disse Love, er det det, der har Ansvaret over for Befolkningen. Og stiller det sig saaledes for det høje Ting, er der Rimelighed for, at Forhandlingen fortsættes, og saa er den Mulighed ikke udelukket, at man vil kunne faa disse tre Love, og deriblandt en i alt Fald respektabel Toldlov uden at betale den med en Brændevinsskat, saa meget mere som vi alle sammen vide og have hørt den ærede Ordførers Paavisning af, hvorledes en Kompensation gennem en Brændevinsskat ikke egentlig er Landstingets principale Standpunkt.

Jeg kommer nu til det 3dje Punkt, det, hvorfor jeg hidtil har savnet Beviser, og som jeg vilde sætte megen Pris paa, om de ærede Medlemmer, der stadig med

saa stor Styrke hævder Toldlovens overordentlige Velsignelser — jeg sigter navnlig til det ærede Medlem for Slagelse — vilde tage op. Men de ærede Medlemmer maa ikke forstaa det paa den Maade, at jeg vil fremstille mig som en Toldvidensskabsmand. Paa ingen Maade! I den Henseende have vi jo det ærede Medlem for Slagelse at ty til, og han vil heller ikke sætte sit Lys under en Skæppe; det plejer han jo ikke. Det ærede Medlem maa kun opfatte mig som en Mand, der ved at gaa disse Sager igennem har faaet en ganske alvorlig Tvivl, om de Paastande, der tidligere have været fremsatte, ogsaa ere rigtige, og som en Mand, der baade for hans egen og mange andres, ja, for hele Offentlighedens Skyld ønsker at faa klaret, om disse Tvivl ere ubegrundede, eller om man, hvis de ikke kunne klares, skal lade dem staa hen som hidtil. Lad os nu en Gang faa en Opgørelse over, hvorledes Toldloven baade i Henseende til Nedsættelser og Forhøjelser vil komme til at virke paa de forskellige Rammer, hvoraf vort Samfund består. Lad os faa en Opgørelse, ikke baseret paa springende Eksempler om hvide Heste, skotske Sild eller Bukseknapper, men støttet paa solide Tal, som klart og tydelig bevise Resultatet. Hvis det ærede Medlem mener, at det er en urigtig Opfattelse, jeg paa forskellige Punkter har faaet af den foreliggende Toldlov — en Opfattelse, som jeg med ærligt og redeligt Arbejde har søgt at bevise gennem Udtalelser i Toldbetænkningen, særlig fra Mindretallets Side — beder jeg det ærede Medlem paa hvert enkelt Punkt at paavise, hvori den er gal, og det med klare og tydelige Beviser.

Jeg skal nu allerførst gennemgaa, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Reduktionen af Tolden paa Livsfornödenheder. De Tal, jeg her skal benytte, har jeg væsentlig hentet fra det ærede Medlems berømte Tale i Slagelse. Jeg gaar ud fra, at disse Tal ere rigtige. Skulde et eller andet Tal være mindre rigtigt, maa i alt Fald det ærede Medlem bære Ansvaret derfor. I disse Tal giver det ærede Medlem en Oversigt over, hvilke Toldnedsættelser der er paa de finansielle Toldsatser. Naar man nu vil spørge, hvorledes Toldnedsættelserne ville falde paa de enkelte Samfundslag, hvorved jeg oprigtig vil tilstaa, at det, der for mig er det mest nødvendige at faa oplyst, er, hvorledes de ville falde paa det mindre Landbrug — jeg forstaaer derved baade Gaardmandsklassen, jordbesiddende og jordløse Hus-